

Moeder van 3 kinderen, 2 autistisch. Er kan veel geld worden bespaard bij het steeds opnieuw diagnose stellen van bv. autisme. Nu moet ik elke keer een actuele diagnose laten stellen, kosten worden betaald uit het awbz, erg overbodig het kind is zijn hele leven autistisch is. Het is alsof je elke 5 jaar aan iemand zonder been vraagt of zijn been al is aangegroeid. Maar dit ook nog even laat onderzoeken in het ziekenhuis uit het potje van de AWBZ. Dit geld wordt uitgegeven, elke 5 jaar opnieuw soms zelfs korter, zou beter in het speciaal onderwijs gestoken kunnen worden. De oudste nu 15 is van BBL niveau gegroeid in het speciaal onderwijs naar VMBO-T, dit had hij zeker niet gehaald als hij in een klas van meer dan 20 leerlingen was blijven zitten, waarin hij geen voldoende aandacht krijgt. Dit is immers onmogelijk met zoveel leerlingen om een goede begeleiding te geven. Vaak zitten er al leerlingen met dyslexie, dyscalculie, of gewoon hele drukke kinderen, waar een autist gestoord van zou worden en regelmatig zou flippen in de klas. Gevolg de leerkracht van het gewoon onderwijs wordt nog verder onder druk gezet door nog meer speciale leerlingen in zijn klas. De autistische kinderen worden in een spanningsveld geplaatst waarmee ze niet mee om kunnen gaan en raken geïsoleerd en in de war in hun hoofd. Gevolg in de klas misschien een volgzame leerling die niet wil opvallen of een bommetje dat elk moment kan ontploffen door het minste en geringste voorvalletje. En thuis wordt de situatie onhoudbaar, door een continu gestrest en gefrustreerd kind dat niet meer weet hoe hij moet ontspannen na een intensieve dag op het gewoon onderwijs, waar hij met de klas mee moet doen. Gevolg de ouders raken overspannen door de frustraties van het kind door continu meer zorg en aandacht te moeten geven. Meer scheidingen, meer schuldhulpverlening voor ouders en waarschijnlijk meer psychologisch hulp aan ouders. Terug naar mijn oudste van nu 15 jaar. Het eerste jaar op de wachtlijst voor speciaal onderwijs kreeg hij een ambulante begeleider. De begeleider gaf de school tips om een goede werkplek voor onze zoon te creëren. Helaas moesten wij er meermalen op aandringen om deze tips ook daadwerkelijk toe te passen. De andere kinderen mochten er geen last van hebben. Het groepsbelang stond boven het individueel belang. Verder werd veel tijd, die voor onze zoon gereserveerd was, verdoen met overleg, vergadering en reistijd.

Mijn tips op een rijtje:

- Na een diagnose niet na 5 jaar weer een nieuwe diagnose stellen maar gewoon een diagnose die geen geldigheidsduur heeft (autistisch ben je voor het leven)
- ambulante zorg, minder praten, meer doen! Geld goed besteden. reiskosten beperken 1x een gesprek op school met leerkracht en ouders, vervolgens via internet contact houden (geen reiskosten en veel daadkrachtiger) 1x per 6 maanden controle + gesprek op school. ipv. elke maand of 2 maanden.
- alle scholen in nederland les laten geven naar het model van Isaac Beekman college in Kapelle <http://www.isaacbeekman.svpo.nl/?gclid=CITe6Z2Wq6cCFUODDgoddyezCQ> (kost bijna niets en geven meer lessen les dan een gemiddelde school) Kleine klassen meer resultaat.
- Scholen zouden een voorbeeld voor de maatschappij moeten zijn. Betere isolatie, zonnepanelen en regenwateropvang installatie voor de toiletten zouden standaard moeten zijn. Dit bespaart enorm veel geld die beter aan de kinderen kan worden besteed.
- papierverspilling, elk jaar weer een schoolgids, diverse briefjes omtrent vakanties, schoolkamp, schoolreisje, hoofdfluis is overbodig, wanneer je gewoon alles via de email doet. Bespaart veel papier en tijd en dus geld.
- max. 16 leerlingen in een klas op 1 leraar moet stelregel zijn voor het basisonderwijs, bij zorgkinderen in de klas minimaal 1 klassenassistent erbij. Als dit in het basisonderwijs verbetert kan ik u op een briefje geven dat er veel minder kinderen buiten de boot vallen en de klas veel rustiger is en betere prestaties levert.

Ach ja, ik heb 3 jaar moeten vechten om mijn oudste toen 6 te kunnen laten onderzoeken, 5 jaar niet op vakantie gekunt omdat we dichterbij het speciaal onderwijs wilden wonen en onze oude woning niet verkocht was, dubbele lasten maar geestelijke opluchting dat onze 2 autistische zonen eindelijk op hun plekje zaten en veel meer vooruit gingen dan al die jaren op het gewoon onderwijs. Als u dat wilt afnemen door te bezuinigen op speciaal onderwijs, is onverantwoord. Maar mocht het u lukken dan kom ik elke dag met een busje autistische kinderen die door u thuis zitten bij u op kantoor zitten, totdat ze een plekje hebben waar ze wel kunnen leren ipv. frustreren.

U zou het ze toch wel uit kunnen leggen dat hun juf ontslagen is en dat er nu geen plek meer is